

ski i wołkowyski tudzież gminy: białowieską, ma-siewską i suchopolską powiatu bielskiego, wojewódz-twa białostockiego mocy obowiązującej ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 40, poz. 274), zarządza się co następuje:

§ 1. Miejscowości: Stanisławów—cegielnia, Sta-nisławów—kaflarnia, Stanisławów—torfiarnia i Stani-sławów—rolny z folwarkiem Druck, położone w gmi-nie wiejskiej Wiercieliszki, powiatu grodzieńskiego, wylacza się z dotychczasowego ich związku gminne-go i wciela do gminy miejskiej Grodno.

§ 2. Nowa granica rozszerzonej § 1 gminy miasta Grodna jest następująca:

Poczynając od północo-zachodniego węgła cmen-tarza żydowskiego, biegnie ona na północ wspólną granicą gruntów folwarków: Stanisławów i Druck z jednej strony, oraz gruntów wsi Przysiółek z dru-giej strony, do punktu przecięcia się tej wspólnej granicy z drogą, wiodącą z Grodna do Grandzicz.

Od tego punktu granica m. Grodna biegnie wspólną granicą wyżej wymienionych folwarków z jed-nej strony oraz gruntów wsi: Grandzicze, Dziewia-tówka i Kulbaki z drugiej strony i to: początkowo w kierunku wschodnim do punktu przecięcia się z drogą do wsi Dziewiatówka; stąd w kierunku po-łudniowo-wschodnim i południowym do przecięcia się z drogą do wsi Małyszczynna, poczem w dalszym ciągu na południe, a dalej z załamaniami na wschód i południe do przecięcia się z drogą, wiodącą do wsi Kulbaki; od tego punktu,—dalej na południe do punktu przecięcia się z rzeczką Horodniczanką.

Od tego miejsca granica m. Grodna biegnie wspólną granicą gruntów majątków: Stanisławów i Druck z jednej strony oraz gruntów wsi Ostrówek z drugiej strony, a mianowicie: początkowo na po-łudnie, a dalej na południo-wschód do punktu, w któ-rym rozpoczyna się wspólna granica gruntów wy-mienionych wyżej folwarków z jednej strony oraz wsi Kaplica z drugiej. Od tego punktu granica biegnie jeszcze nieco dalej na południo-wschód wspól-ną granicą folwarków: Stanisławów i Druck z jednej strony oraz wsi Kaplica z drugiej strony do punktu zetknięcia się wspólnej granicy gruntów tychże fol-warków z jednej strony oraz wsi Żydowszczyzna z dru-giej strony. Stąd granica biegnie na południe, prze-cinając drogę Grodno—Skidel, wspólną granicą grun-tów majątków: Stanisławów i Druck z jednej strony oraz wsi Żydowszczyzna z drugiej strony do zbiegu granicy gruntów tychże folwarków z granicą grun-tów wsi Żydowszczyzna oraz gruntów folwarku Po-niemuń (spadkobierców Sarosieka).

W tym punkcie granica m. Grodna zmienia kierunek na północo-zachód, biegnąc wspólną grani-cą gruntów folwarków: Stanisławów i Druck z jednej strony oraz gruntów folwarku Poniemuń (spadko-bierców Sarosieka) z drugiej strony do punktu zet-knięcia się ze wspólną granicą folwarków Stanisła-wów i Druck z jednej strony oraz folwarku Poniemuń (spadkobierców Marji Druckiej-Lubeckiej) z drugiej strony. Od punktu ostatnio określonego granica biegnie dalej w kierunku północo-zachodnim wspól-ną granicą gruntów folwarków: Stanisławów i Druck

z jednej strony oraz folwarku Poniemuń (spadkobier-ców Marji Druckiej-Lubeckiej) z drugiej strony do punktu zetknięcia się ze starą granicą miasta Grodna.

Od tego punktu aż do punktu wyjścia nowej granicy, granica m. Grodna pozostaje bez zmiany.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia po-wierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1925 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

419.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 30 maja 1925 r.

w sprawie przesunięcia na rok podatkowy 1925 terminu do składania zeznań o docho-dzie z art. 49 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Na podstawie części drugiej art. 122 ustawy o państwowym podatku dochodowym ogłoszonej jako załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 77, poz. 607) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin do składania zeznań o dochodzie przez osoby fizyczne, spadki wakujące (nieobjęte), i osoby prawne, przesunięty na bieżący rok podat-kowy, rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 mar-ca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 261) do dnia 31 maja 1925 r. odracza się dla wymiaru podatku dochodowego za rok 1925 do dnia 30 czerwca 1925 r.

§ 2. Do dnia 30 czerwca 1925 r. również odra-cza się termin wyznaczony w art. 16 ustawy z dnia 18 marca 1925 r. w przedmiocie zmiany niektórych przepisów o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. № 36, poz. 242) do uiszczenia połowy podatku, przypadającego od zeznanego dochodu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

420.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 25 maja 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Pań-stwowych o zmianie taryfy bagażowej i usta-leniu dopłat do biletów za przejazd osób po-ciągami przyśpieszonymi na liniach Towarzy-stwa Akcyjnego Warszawskich dróg żelaznych dojazdowych.

Na mocy art. 4 punkt 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. Na liniach Towarzystwa Akcyjnego Warszawskich dróg żelaznych dojazdowych zatwierdza się poniżej wyszczególnione opłaty taryfowe:

- a) opłatę za przewóz bagaża w wysokości 0,6 grosza za każde zaczone 10 kg. i kilometr i
- b) opłatę dodatkową za przejazd osób pociągami przyśpieszonymi w wysokości czwartej części odnośnej opłaty za przejazd pociągami osobowymi z zaokrągleniem obliczonej w sposób powyższy dopłaty do pełnych groszy wzwyż.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą: punkt B (1) oraz § 2 rozporządzenia Ministra Kolei z dnia 18 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 135, poz. 1131) i punkt b) § 1 rozporządzenia Ministra Kolei z dnia 27 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 475).

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *C. Klarner*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

421.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 9 czerwca 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o ulgach taryfowych przy przejazdach powrotnych z uzdrowisk krajowych.

Na mocy art. 4 punkt 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. Do „Taryfy polskich normalnotorowych kolei państwowych na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych” (Dz. U. R. P. z r. 1923 № 31, poz. 193; № 55, poz. 396 i 398; № 63, poz. 490 i 494; № 73, poz. 576; № 84, poz. 663; № 94, poz. 753; № 109, poz. 867; № 120, poz. 971 i № 132, poz. 1090; z r. 1924 № 24, poz. 254; № 35, poz. 375; № 53, poz. 539 i № 77, poz. 753 oraz z r. 1925 № 2, poz. 27 i № 53, poz. 362) wprowadza się w części II w rozdziale I nowy dział F treści następującej:

„F. Ulgi taryfowe przy przejazdach powrotnych z uzdrowisk krajowych.

1. Osoby, powracające z uzdrowisk krajowych, mogą korzystać przy przejazdach pociągami osobowymi lub mieszanymi z ulg następujących:

- a) w wagonach klasy III płać połowę taryfy klasy IV;

b) w wagonach klasy II płać połowę taryfy klasy III i

c) w wagonach klasy I płać połowę taryfy klasy II.

Wrazie przejazdu pociągiem pośpiesznym, oprócz opłaty ulgowej za przejazd pociągiem osobowym, pobiera się opłatę dodatkową za pociąg pośpieszny według taryfy normalnej tej klasy, w której odbywa się podróż.

2. Ulgi powyższe stosuje się, o ile odległość przejazdu od najbliższej stacji danego uzdrowiska do stacji powrotnej wynosi co najmniej 100 km.

3. Bilety ulgowe wydaje się na podstawie zaświadczeń, wydawanych przez komisje uzdrowiskowe lub zarządy gminne względnie zarządy uzdrowisk, stwierdzających, że dane osoby przebywają w uzdrowisku w celach leczniczych lub odpoczynkowych bez przerwy w ciągu najmniej 15 dni.

Zaświadczenie takie stempluje kasa kolejowa, wpisuje na niem numer wydanego biletu i zwraca właścicielowi, który okazywać je powinien przy kontroli biletów, po ukończeniu zaś podróży oddać łącznie z biletem.

W celu stwierdzenia tożsamości osoby kolej może żądać od okaziciela biletu przedstawienia dowodu osobistego.

4. Wykaz uzdrowisk, z których powracający mają prawo do korzystania z ulg powyższych, obejmuje następujące miejscowości: w województwie warszawskim: Ciechocinek i Otwock; w województwie białostockim: Druskienniki; w województwie kieleckim: Busk, Czarniecka Góra, Ojców, Pieskowa Skała i Solec; w województwie lubelskim: Nałęczów; w województwie pomorskim wszystkie miejscowości położone nad morzem w powiecie puckim i wejherowskim oraz Kartuzy; w województwie poznańskim: Inowrocław; w województwie krakowskim: Czorsztyn, Krościenko, Krynica, Krzeszowice, Muszyna, Piwniczna, Poronin, Rabka, Swoszowice, Szczawnica, Wysowa, Zakopane i Żegiestów; w województwie lwowskim: Iwonicz, Lubień Wielki, Niemirów, Rymanów i Truskawiec; w województwie stanisławowskim: Delatyn, Dora, Hrebenów, Jaremcze, Korczyn, Kosów, Mikuliczyn, Morszyn, Skole, Tatarów i Worochta; w województwie tarnopolskim: Zaleszczyki; w województwie śląskim: Bystra, Goczałkowice, Jastrzębie, Jaworze, Ustroń i Wisła.

Stacje kolejowe, do których zalicza się dane uzdrowisko, o ile nie jest położone bezpośrednio przy stacji kolejowej, ustala odnośna dyrekcja kolejowa.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1925 r. i obowiązuje do dnia 1 października 1925 r.

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *C. Klarner*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*